

Република Србија
ДРУГИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
З П1-317/18
26.07.2019. године
Београд

ДРУГИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Дубравка Рогошић, судија појединац, одлучујући у парници из радног односа тужиоца Срете Рауковића из Суботице, кога заступа Владимир Тодоровић, адвокат из Београда, ул. Сазанова бр. 32, против туженог Синдиката запослених у социјалној заштити Републике Србије, кога заступа Атила Мразница, адвокат из Београда, ул. Дурмиторска бр. 2, ради утврђења, ван рочишта, дана 26.07.2019. године, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог тужиоца Срете Рауковића из Суботице, да суд одреди привремену меру којом се забрањује органима извршног дужника Синдиката запослених у социјалној заштити Републике Србије изабраним на изборној скупштини дана 17.03.2017. године да сазидају редовне и ванредне изборне скупштине, председништва, надзорног отпора, статутарне комисије и Републичког одбора синдиката, да предлажу дневни ред за те седнице и председавају њима да потписују одлуке и друге акте, да заступају туженог у реду Конфедерације слободних синдиката Србије и других синдикалних организација, пред државним органима и другим професионалним стручним организацијама из земље и иностранства, а све до правноснажног окончања парнице П1-317/18 пред Другим основним судом у Београду.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је тужбом од 31.03.2017. године тражио од суна да поништи одлуке изборне скупштине туженог од 17.03.2017. године о избору председника, надзорног одбора, статутарне комисије и чланова пододбора Републичког синдиката.

Неправноснажном пресудом Другог основног суда у Београду од дана 01.02.2019. године П1-317/18 ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништио одлуке изборне скупштине туженог од 17.03.2017. године о избору председника, надзорног одбора, статутарне комисије и чланова пододбора Републичког

синдиката, као незаконит. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове овог поступка, а ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог да суд обавезе тужиоца да туженом накнади трошкове поступка.

Поднеском од 12.04.2019. године пуномоћник тужиоца предложио је суду доношење привремене мере ради обезбеђења неновчаног потраживања, ближе описан као у изреци овог решења. Образлажући свој захтев навео је да је у пресуди 317/18 од 01.02.2019. године, овог суда, учињено вероватно основаност свог неновчаног потраживања. Даље је навео да недоношење тражене привремене мере може довести до настанка ненадокнадиве штете јер је дужник репрезентативни синдикат који као такав учествује у преговорима око Посебном колективног уговора за запослене у социјалној заштити и његовом спровођењу, те ће онда и такав акт и одлуке везане за његово спровођење бити ништаве, чиме ће ненадокнадива штета бити причињена и трећим лицима о чијим правима, обавезама и правним интересима у вршењу јавних овлашћења одлучују органи извршног дужника и друга јавна овлашћења по закону о раду. Такође је навео да је спорни орган туженог сазвао ванредну изборну скупштину за 11. и 12.04.2019. године са намером да се изабере ново руководство које би црпело континуитет од руководства које је оспорено пресудом од 01.02.2019. године и тиме би се непостојање правних односа додатно искомпликовало и створило већу правну несигурност.

При оцени предлога за одређивање привремене мере суд је у конкретном случају нашао да за исто нису испуњени потребни законски услови у погледу постојања опасности од настанка ненадокнадиве материјалне штете по тужиоца, обзиром да јој је Посебни колективни уговор за запослене у социјалној заштити потписан ступио на снагу 19.04.2019. године када је објављен у “Службеном гласнику Републике Србије” бр. 29, те да настанак штете у том погледу није доказан. Такође није доказан евентуални настанак штете због спровођења овог ОКУ-а обзиром да тужилац није поткрепио своје тврдње релевантним доказима за то. Чињеница јесте да је овај суд донео првостепену, неправноснажну, одлуку којом је поништио као незакониту одлуку изборне скупштине туженог, међутим то не указује на постојање опасности од настанка ненадокнадиве штете за потраживање тужиоца. Отуда, како нема испуњености услова из релевантних чланова 449 и 460 Закона о извршењу и обезбеђењу, суд је предлог тужиоца у виду привремене мере морао одбити као неоснован.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци Решења.

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог Решења допуштена је жалба Вишем суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка истог, а преко овог суда.

С У Д И Ј А
ДУБРАВКА РОГОШИЋ с.р.

За оверу и тачност отправка тврди и оверава

